گزارش پروژه شبکه های عصبی

بخش اول - لايه ها

: Fully Connected لايه ١-١

تكميل تابع وزن دهي:

- اگر متد وزن دهی رندم باشد:

به صورت زیر فراخوانی تابع رندم نامپای انجام شده و وزن های رندوم انتخاب میشوند، سپس با ضرب کردن آنها در ۰.۰۱ آنها را اسکیل میکنیم.

```
- If self.initialize_method == "random":
    # Initialize weights with random values using np.random.randn
    return np.random.randn(self.output size, self.input size) * .,.)
```

- اگر متد وزن دهی xavier باشد:

مقداردهی اولیه xavier یک روش رایج برای مقداردهی اولیه وزنها در یک لایه شبکه عصبی است که می تواند به شبکه کمک کند در طی فرآیند آموزش به سرعت به جواب مسئله برسد. این روش از یک توزیع گاوسی برای مقداردهی اولیه وزنها استفاده می کند که واریانس آن به نسبت جذر معکوس تعداد ورودیها به لایه جاری به اضافه تعداد خروجیهای آن لایه است.

در این قطعه کد، متغیر self.input_size تعداد نورونهای لایه قبلی را نشان میدهد، در حالی که self.output_size تعداد نورونهای لایه جاری را نمایش میدهد.کد، مقدار واریانس مورد نیاز برای مقداردهی اولیه وزنها را با استفاده از فرمول مربوط به روش مقداردهی اولیه میکند میدهد می استفاده از تابع np.random.randn در NumPy، یک ماتریس تصادفی با ابعاد (self.output_size, self.input_size) تولید کرده و آن را در ضریب محاسبه شده برای واریانس، ضرب می کند. در نهایت، این ماتریس به عنوان وزنهای مقداردهی اولیه لایه بر گردانده می شود

```
elif self.initialize_method == "xavier":
    # Initialize weights using Xavier initialization
    xavier_stddev = np.sqrt(Y / (self.input_size + self.output_size))
    return np.random.randn(self.output size, self.input size) * xavier stddev
```

- اگر متد وزن دهی he باشد:

مقداردهی اولیه فرانیج برای مقداردهی اولیه وزنهای یک لایه شبکه عصبی است که به شبکه کمک میکند در طی فرآیند آموزش به سرعت به جواب مسئله برسد. در این روش، مقدار واریانس اولیه وزنها برابر با دو برابر نسبت جذر معکوس تعداد ورودیها به لایه جاری است. در این قطعه کد، متغیر self.input_size تعداد نورونهای لایه قبلی را نشان میدهد. ابتدا با استفاده از فرمول مربوط به روش مقداردهی اولیه هی، واریانس اولیه وزنها محاسبه میشود و سپس با استفاده از تابع self.output_size, یک ماتریس تصادفی با ابعاد (,NumPy تولید میشود و در ضریب محاسبه شده برای واریانس ضرب میشود. در نهایت، این ماتریس به عنوان وزنهای مقداردهی اولیه لایه برگردانده میشود.

```
- elif self.initialize_method == "he":
    # Initialize weights using He initialization
    he_stddev = np.sqrt(Y / self.input_size)
    return np.random.randn(self.output_size, self.input_size) *
he_stddev
```

تكميل تابع تعيين باياس:

```
def initialize_bias(self):
    # Initialize bias with zeros
    return np.zeros((self.output size, )))
```

در این تابع، با استفاده از تابع np.zeros در پکیج NumPy، برداری به اندازه تعداد نورونهای لایه جاری که با self.output_size مشخص شده است، تولید می شود. اندازه دوم این بردار برابر یک است، زیرا هر بایاس یک مقدار تکی دارد که برای هر نورون اعمال می شود. سپس این بردار به عنوان بایاس مقداردهی اولیه لایه برگردانده می شود

تكميل تابع Forward:

```
# NOTICE: BATCH_SIZE is the first dimension of A_prev
self.input_shape = A_prev.shape
A_prev_tmp = np.copy(A_prev)
```

در این کد ماتریسی مشابه لایه نورون های ورودی ساخته میشود

```
# Check if A_prev is output of convolutional layer
if len(A_prev_tmp.shape) > Y:
    batch_size = A_prev_tmp.shape[.]
    A_prev_tmp = A_prev_tmp.reshape(batch_size, -1).T
else:
    batch_size = A_prev_tmp.shape[.]
self.reshaped_shape = A_prev_tmp.shape
```

سپس چک میکنیم که این ورودی ها از یک لایه کانولوشنی آمده اند یا خیر. اگر ورودی بیش از دو بعد داشته باشد خروجی یک لایه کانولوشنی است. علت اهمیت بررسی این موضوع این است که در شبکههای عصبی، لایههای کانولوشنی و لایههای پرسپترون کامل (fully connected) به طور معمول به صورت متناوب در کنار هم قرار می گیرند. ورودی لایههای پرسپترون کامل (fully connected) باید به صورت یک بردار یک بعدی باشد، در حالی که ورودی لایههای کانولوشنی به صورت یک آرایه چند بعدی است. بنابراین، اگر ورودی لایه فعلی یک آرایه چند بعدی باشد (مانند خروجی لایه کانولوشنی)، لازم است آن را به یک بردار یک بعدی تبدیل کرد تا به لایه پرسپترون کامل (fully connected) داده شود. به همین دلیل، در این قسمت از کد، با بررسی تعداد بعدهای ورودی، از اینکه ورودی لایه کانولوشنی باشد یا خیر، اطمینان حاصل شده و اگر ورودی یک آرایه چند بعدی باشد، آن را به یک بردار یک بعدی تبدیل می کند.

```
# Forward part
W, b = self.weights, self.biases
Z = np.dot(W, A_prev_tmp) + b
return Z
```

در این مرحله مرحله فوروارد شبکه fully connected پیاده سازی شده است، همانطور که مشاهده میشود z حاصل دات شدن وزن ها و نورون های ورودی و اعمال بایاس میباشد.

تكميل تابع backward :

در این قسمت تابع backward برای لایه fully connected پیادهسازی شده است. نیاز داریم که از مشتقات جزئی استفاده کنیم تا بتوانیم به دنبال وزنها و بایاسهای بهینه برای کاهش خطا باشیم.

برای این کار، ابتدا باید بررسی کنیم که آیا خروجی لایه قبل از نوع convolutional بوده است یا خیر. برای این منظور، از یک شرط if استفاده شده است. اگر خروجی قبلی کانولوشنی بود، باید ابعاد آن را به شکلی تغییر دهیم تا بتوانیم در محاسبات بعدی از آن استفاده کنیم.

سپس در بخشbackward ، باید با استفاده از مشتقات جزئی، مقدار gradient را برای وزنها و بایاسها محاسبه کنیم. پس از محاسبه این مقادیر، باید مشتق نسبت به تابع فعالسازی قبلی نیز محاسبه شود.

در نهایت مقدارهای محاسبه شده برای gradient و مشتق نسبت به فعالساز قبلی در قالب لیستی به صورت [dW, db] و dA_prev و da_prev

۲-۱ لایه convolution دو بعدی:

تكميل تابع وزن دهي:

مشابه وزن دهی در لایه fully connected عمل میکنیم:

تكميل تابع تعيين باياس:

```
def initialize_bias(self):
    """
    Initialize bias.
    returns:
        bias: initialized bias with shape: (1, 1, 1, out_channels)
    """
    if self.initialize_method == "random":
        return np.zeros((), ), ), self.out_channels)) * ·, ·)
    if self.initialize_method == "xavier":
        return np.zeros((), ), ), self.out_channels)) * np.sqrt() /
    self.out_channels)
    if self.initialize_method == "he":
        return np.zeros((), ), ), self.out_channels)) * np.sqrt() /
    self.out_channels)
    else:
        raise ValueError("Invalid initialization method")
```

این تابع با در نظر گرفتن روش مقدار دهی اولیه مشخص شده در متغیر shape را از (out_channels) و (۱، (shape) و مرب ماتریس صفر و یا یک به شکل تعریف شده در shape آن یعنی ۱و (۱، (e) یعنی xavier .random و مقدار مشخص شده در هر یک از روشهای initialize_method (یعنی تعنی شده در صورتی که محاسبه می کند و آنها را بازگردانده و در متغیر bias در bias لایه Convolution قرار می دهد. در صورتی که متغیر bias از initialize_method و در متغیر shape با بازگردانده و در متغیر bias از مقادیر ""xavier .random" و "e" برابر نباشد، یک خطا بازگردانده می شود. علت وابستگی بایاس به متد وزن دهی این است که در لایه های Fully Connected، ورودی ها به صورت بردار های یک بعدی و نهایتاً به یک نورون خروجی متصل می شوند. بنابراین هر نورون به یک بایاس نیاز دارد که به عنوان عامل تفاوت در سطح نورون ها عمل کند. بنابراین، بایاس در لایه های Fully رای انجام عملیات کانولوشن در سطح ورودی استفاده می شوند. در واقع، برای هر فیلتر یک بایاس وجود دارد که به صورت همزمان با کانولوشن محاسبه می شود. بنابراین، در لایه های Convolutional، بایاس برای هر فیلتر متفاوت است.

: Target Shape تكميل تابع

```
def target_shape(self, input_shape):
    """
    Calculate the shape of the output of the convolutional layer.
    args:
        input_shape: shape of the input to the convolutional layer
    returns:
        target_shape: shape of the output of the convolutional layer
    """
    # Assuming 'same' padding and stride of 1
    H = input_shape[0]
    W = input_shape[1]
    num_filters = self.num_filters
    kernel_size = self.kernel_size
    target_shape = (H, W, num_filters)
    return target_shape
```

این کد یک تابع به نام 'target_shape' را پیادهسازی می کند که با دریافت شکل ورودی به لایه کانولوشن، شکل خروجی این لایه را محاسبه می کند. شکل خروجی لایه کانولوشن به چند عامل بستگی دارد، از جمله شکل ورودی، اندازه کرنل کانولوشن، تعداد فیلترها و پارامترهای پدینگ و استراید.

در این کد، محاسبه شکل خروجی با فرض پدینگ `same` و استراید ۱ انجام می شود. همچنین، فرض شده است که لایه کانولوشن شامل `num_filters` فیلتر و کرنل مربعی با اندازه `kernel_size` است. با گرفتن شکل ورودی (C ،W ،H) و (C ،W ،H) تعداد کانالهای ورودی است، می توان شکل خروجی را محاسبه کرد.

با توجه به فرض پدینگ `same` و استراید ۱، ارتفاع و عرض خروجی با ارتفاع و عرض ورودی برابر هستند و تعداد کانالهای خروجی با تعداد فیلترها برابر است. بنابراین، شکل خروجی به صورت یک تاپل `(H، W، H، کانالهای خروجی به میشود.

: single_step_convolve تكميل تابع

```
def single_step_convolve(self, a_slic_prev, W, b):
    """
    Convolve a slice of the input with the kernel.
    args:
        a_slic_prev: slice of the input data
        W: kernel
        b: bias
    returns:
        Z: convolved value
    """

# Element-wise multiplication
    s = np.multiply(a_slic_prev, W)

# Sum over all elements
    Z = np.sum(s)

# Add bias as type float using np.float()
    Z = np.floatrr(Z + b)

return Z
```

این تابع برای اعمال یک گام کانولوشن بر روی یک برش از داده ورودی وزن شده با استفاده از یک ناحیه از نواحی کرنل و بایاس است. مقدار ضرب وزن شده در داده ورودی با استفاده از عملگر ضرب انجام شده و سپس این مقدارها با هم جمع شده و به آن بایاس اضافه می شود تا خروجی نهایی بدست آید

تكميل تابع Forward:

```
# Get the kernel and bias parameters
W, b = self.get_params()
# Get the shape of the previous layer activations
(batch_size, H_prev, W_prev, C_prev) = A_prev.shape
# Get the shape of the kernel
(kernel_size_h, kernel_size_w, C_prev, C) = W.shape
# Get the stride
stride_h, stride_w = self.stride
# Get the padding
padding_h, padding_w = self.padding
# Calculate the output shape
H = int((H_prev + Y * padding_w - kernel_size_h) / stride_h) + )
W = int((W_prev + Y * padding_w - kernel_size_w) / stride_w) + )
# Initialize the output activations
Z = np.zeros((batch_size, H, W, C))
# Pad the input activations
A_prev_pad = self.pad(A_prev, self.padding)
# Perform convolution
for i in range(B):
    h_start = h * stride_h
    h_end = h_start + kernel_size_h
    for w in range(W):
        w_start = w * stride_w
        w_end = w_start + kernel_size_w
        for c in range(C):
            a_slice_prev = A_prev_pad[i, h_start:h_end, w_start:w_end, :]
            Z[i, h, w, c] = self.single_step_convolve(a_slice_prev, return Z
```

در این کد، یک لایه کانولوشن پیادهسازی شده است که برای فعالسازی از تابع سیگموید استفاده می کند. در تابع 'forward'، با دریافت 'A_prev' که ورودی یا خروجی لایه قبلی است، پیادهسازی پردازش پیشروی برای لایه کانولوشن انجام می شود.

در ابتدا، مقادیر `W` و `C به صورت `None` تعریف شدهاند. همچنین مقدار `W` و `W` به صورت `None` تعریف شدهاند. همچنین مقدار `W_prev و ``W_prev محاسبه شدهاند. همچنین شکل `W_prev با استفاده از شکل `C_prev محاسبه شدهاند. سپس مقادیر ``C_prev ،`kernel_size_w` ،`kernel_size_h` و `C_prev ،`kernel_size_w` و اندازه ماتریس خروجی با توجه به مقادیر `padding_w` و `padding_h ،`stride_w` فرودی و هایپرپارامترهای تعیین شده محاسبه شده و در `H' و `W` ذخیره شده است. در ادامه، با استفاده از Thy offer نخیره شده است. در ادامه، با استفاده از Thy offer فرودی `A_prev_pad` یدینگ شده و در `A_prev_pad` ذخیره شده است.

سپس با استفاده از چهار حلقه 'for'، کرنل بر روی ورودی اعمال شده و مقادیر ماتریس خروجی 'Z' محاسبه شده است. در هر مرحله، یک سلایس از ورودی با 'a_slice_prev' مشخص شده و با استفاده از تابع

`single_step_convolve`، محاسبات لایه انجام شده است. در نهایت، ماتریس `Z` به عنوان خروجی لایه بازگردانده شده است.

: Backward تكميل تابع

```
dA prev = np.zeros like(A prev)
for i in range(batch size):
```

```
# Loop over the channels
for c in range(C):
    # Slice A_prev_pad
    a_slice = a_prev_pad[h_start:h_end, w_start:w_end, :]

# Update gradients
    da_prev_pad[h_start:h_end, w_start:w_end, :] +=
np.multiply(dZ[i, h, w, c], W[..., c])
    dW[..., c] += np.multiply(dZ[i, h, w, c], a_slice)
    db[..., c] += dZ[i, h, w, c]

# Set the ith example's dA_prev to the unpadded da_prev_pad
    dA_prev[i, :, :, :] = da_prev_pad[padding_h:-padding_h, padding_w:-
padding_w, :]

# Package gradients
grads = [dW, db]
return dA_prev, grads
```

در این تابع گرادیان هزینه نسبت به خروجی لایه کانولوشنی و ورودی قبلی (یا داده ورودی) محاسبه میشود. ورودیهای تابع عبارتند از:

- dZ: گرادیان هزینه نسبت به خروجی لایه کانولوشنی
- A_prev: فعالسازیها از لایه قبلی (یا داده ورودی)

خروجیهای تابع شامل:

- dA_prev: گرادیان هزینه نسبت به ورودی لایه کانولوشنی
- gradients: لیستی از گرادیانها نسبت به وزنها و بایاس

در این تابع ابتدا پارامترهای لایه مانند وزنها و بایاس استخراج میشوند. سپس ابعاد ورودی قبلی و وزنها محاسبه میشوند. در ادامه پارامترهایی مانند قدم، پدینگ و گرادیانها مقداردهی اولیه میشوند.

پس از آن، ورودی قبلی با استفاده از پدینگ، گسترش داده میشود. همچنین گرادیان نسبت به ورودی قبلی نیز با استفاده از پدینگ گسترش داده میشود. سپس برای هر داده در دسته، ورودی قبلی گسترده و گرادیان نسبت به ورودی قبلی گسترده بازیابی میشوند.

سپس برای هر بخشی از ورودی قبلی گسترده، برشی از آن با اندازه مشخص برای کرنل لایه کانولوشنی انجام میشود. سپس با استفاده از برشها و وزنها، گرادیانها محاسبه میشوند. در نهایت، گرادیانها برای هر داده در دسته جمعآوری میشوند و به عنوان خروجی تابع بازگردانده میشوند.

۲-۱ لایه Pooling دو بعدی:

پیاده سازی تابع Target Shape:

این تابع برای محاسبه ی ابعاد خروجی از لایه ی Max Pooling استفاده می شود. در ورودی، ابعاد ورودی به لایه ی tuple هرار می گیرد که بیانگر ابعاد لایه ی max Pooling به صورت یک tuple از شکل (batch_size, H, W, C) قرار می گیرد که بیانگر ابعاد داده های ورودی به شبکه هستند. سپس ابعاد خروجی به صورت یک tuple شامل ارتفاع و عرض ویژگی های خروجی محاسبه می شود.

برای این کار، ابتدا ابعاد ورودی به لایهی Max Pooling و سپس ابعاد کرنل Max Pooling و Stride و Stride و Stride و Max Pooling و سپس ابعاد خروجی با توجه به فرمول زیر محاسبه می شود:

```
H = (H_prev - pool_height) / stride + \
W = (W prev - pool width) / stride + \
```

که در آن H_prev و W_prev ارتفاع و عرض ویژگیهای ورودی به لایهی Max Pooling هستند، W_prev و pool_width ابعاد کرنل pool_height هستند و pool_height اندازه گام موقع پرش کرنل pool_height شامل ارتفاع و عرض ویژگیهای خروجی به صورت یک tuple شامل ارتفاع و عرض ویژگیهای خروجی بازگردانده می شود.

پیاده سازی تابع Forward :

این تابع برای پیادهسازی فرآیند forward pass در لایه Max Pooling به کار می رود. در این تابع، با دریافت ورودی ورودی A_prev که برابر با فعال سازی لایه قبلی (یا دادههای ورودی) است، عملیات max pooling را انجام می دهیم. برای این کار، ابتدا اندازه و شکل ورودی را بررسی می کنیم و سپس با استفاده از اندازه کرنل و اندازه ورودی، شکل و خروجی لایه را محاسبه می کنیم. سپس با استفاده از حلقههای تو در تو، برای هر سطر و ستون از ورودی، بخشی از ورودی که به اندازه کرنل با آن هم پوشانی دارد را انتخاب می کنیم و سپس با استفاده از

حالت max یا average مقدار خروجی را محاسبه می کنیم و در آرایه خروجی A قرار می دهیم. در نهایت، آرایه خروجی را به عنوان خروجی لایه برمی گردانیم.

پیاده سازی تابع create_mask_from_window

```
def create_mask_from_window(self, x):
    """
    Create a mask from an input matrix x, to identify the max entry of x.
        args:
            x: numpy array
        returns:
            mask: numpy array of the same shape as window, contains a True at
the position corresponding to the max entry of x.
    """
    mask = x == np.max(x)
    return mask
```

این تابع به ازای یک ورودی `x`، یک ماسک با همان ابعاد ورودی تولید می کند که در آن فقط در محلی که بیشترین مقدار در ورودی `x` وجود دارد، مقدار `True` قرار داده می شود و در سایر جاهای ماتریس مقدار `True` قرار می گیرد. در واقع مقدار `True` در جایی که بیشترین مقدار در `x` وجود دارد، به عنوان ماسک برای تشخیص آن استفاده می شود.

پیاده سازی تابع distribute_value:

این تابع برای توزیع یک مقدار ورودی به صورت یکنواخت بر روی یک ماتریس به شکل دلخواه استفاده می شود. n_H و n_H در n_H یک shape و n_H از دو مقدار n_H ایجاد می شود و مقدار n_H ایجاد می شود و مقدار n_H ایجاد می شود و مقدار n_H به صورت n_H استفاده از این دو مقدار، ماتریسی به ابعاد n_H در n_H ایجاد می شود و مقدار n_H به صورت یکنواخت بر روی تمامی عناصر ماتریس توزیع می شود. سپس ماتریس نهایی به عنوان خروجی تابع باز گردانده می شود.

پیاده سازی تابع Backward :

این کد، تابع backward برای لایه max pooling را پیاده سازی می کند. این تابع با استفاده از گرادیان هزینه هزینه نسبت به خروجی لایه pooling و فعال سازی های لایه قبلی (یا داده ورودی)، گرادیان هزینه نسبت به ورودی لایه pooling را محاسبه می کند. در این تابع، ابتدا مقادیر مورد نیاز برای استفاده در عملیات backward از جمله اندازه هسته، اندازه گام، اندازه دسته، اندازه فضا و حالت max یا average استخراج می شوند.

سپس، یک آرایه صفر برای مقدار dA_prev ایجاد می شود و در یک حلقه چهارگانه از اندیسهای بچ، ارتفاع، max سپس، یک آرایه صفر برای مقدار max pooling استفاده می شود. در هر مرحله، اندیسهای مربوط به فضای ورودی prooling با استفاده از اندازه هسته و گام محاسبه می شوند. سپس، در حالت max، شرایط محاسبهی برش و ماسک از ماتریس فعال سازی های لایه قبلی با استفاده از برش هسته تعیین می شود و مقدار prev با استفاده از ضرب ماتریسی با ماسک و مقدار dZ محاسبه می شود. در حالت average، مقدار dz محاسبه می شود. می شود.

در نهایت، گرادیان هزینه نسبت به ورودی لایه max pooling (dA_prev) به همراه None (به خاطر استفاده در شبکههای پیچشی چند لایهای) برگشت داده می شود.

بخش دوم - توابع فعالسازي

- تابع زیگموید

کد شامل دو تابع forward و backward است که به ترتیب برای انجام فرایند فعال سازی و محاسبه گرادیان در لایه زیگموید استفاده می شوند. در تابع forward، با گرفتن ورودی Z از کاربر، ابتدا این تابع مقدار خروجی را با استفاده از تابع زیگموید محاسبه کرده و سپس آن را برمی گرداند. در تابع backward نیز، با گرفتن گرادیان هزینه نسبت به خروجی لایه (dA) و ورودی لایه (Z)، ابتدا خروجی لایه زیگموید (A) را با استفاده از تابع forward محاسبه می کند، سپس گرادیان هزینه نسبت به ورودی لایه (dZ) را با استفاده از زنجیره ای سازی مشتقات محاسبه می کند و آن را برمی گرداند.

- تابع رلو

در متد forward، با گرفتن ورودی Z، تابع فعال سازی ReLU را اجرا می کند و خروجی آن را A برمی گرداند.

در متد backward، با گرفتن مشتق کراسیون (dA) و ورودی Z، گرادیان تابع فعال سازی ReLU را نسبت به کمحاسبه می کند و خروجی آن را به صورت dZ برمی گرداند. این کد ابتدا dZ را برابر مقدار dA قرار می دهد و سپس برای مقادیری که در Z کمتر از صفر هستند، مقدار آنها را به صفر تغییر می دهد.

- تابع tanh

در متد forward، تابع تانژانت هایپربولیک (tanh) به عنوان تابع فعالسازی پیادهسازی شده است. ورودی این تابع یک تابع یک ماتریس است که نشان دهنده ی خروجی لایه ی قبلی یا داده های ورودی است. خروجی این تابع یک ماتریس با همان ابعاد ورودی است.

در متد backward، ابتدا با استفاده از متد forward، خروجی لایهی قبلی محاسبه می شود. سپس با استفاده از زنجیره قاعده، گرادیان لایهی فعال سازی با توجه به گرادیان خروجی شبکه محاسبه می شود. خروجی این متد نیز یک ماتریس با همان ابعاد ورودی است.

- تابع LinearActivation:

تابع فعالسازی خطی به شکل زیر تعریف میشود:

f(x) = x

تابع forward برای این تابع فعالسازی، ماتریس ورودی را دریافت کرده و بدون تغییر برروی آن اعمال می کند.

تابع backward نیز مشتقات نسبت به ورودی خود را دریافت کرده و با توجه به قاعده زنجیرهای، مشتقات نسبت به ورودی را به دست می آورد. با توجه به تابع فعال سازی خطی، مشتق آن برابر یک است. بنابراین مشتق نسبت به ورودی برابر خواهد بود با مشتق نسبت به خروجی که از آن به عنوان ورودی استفاده شده است.

بخش سوم – بهینه سازها:

- گرادیان کاهشی:

متد `update` در کلاس `GD` برای بهروزرسانی پارامترهای لایهها با استفاده از روش `GD` برای بهروزرسانی پارامترهای لایهها با استفاده می شود. در این متد، ورودیهای `grads` و `name` دریافت می شوند `name` یک لیست از گرادیانها است که شامل گرادیان برای وزنها و بایاس مربوط به لایه مورد نظر است `name` نام لایهای است که می خواهیم پارامترهای آن را بهروزرسانی کنیم.

ابتدا، با استفاده از نام لایه name آن لایه را از دیکشنری لایهها ('layers') بازیابی میکنیم و در متغیر 'params' تعریف میکنیم که در آن پارامترهای 'layer' به روزرسانی شده را ذخیره خواهیم کرد. در حلقه 'for' ، برای هر یک از اجزای لیست 'grads' ، که شامل گرادیان وزنها و بایاس است، مقدار بهروزرسانی شده آن را محاسبه میکنیم. برای هر گرادیان، از مقدار قبلی مربوط به آن پارامتر('[ilayer.parameters[i]) ، مقدار نرخ یادگیری ('self.learning_rate') را ضرب میکنیم و از آن مقدار کم میکنیم. سپس مقدار بهروزرسانی شده را به لیست 'params' اضافه میکنیم.

در نهایت، لیست `params` حاوی پارامترهای بهروزرسانی شده را به عنوان خروجی از متد `update` برمی گردانیم.

- آدام

```
init (self, layers list, learning rate= ., ..), beta \= ., 9,
        for name in layers list:
layers list[name].parameters]
    def update(self, grads, name, epoch):
        layer = self.layers[name]
            params.append(
```

الگوریتم Adam یک روش بهینهسازی است که بر پایه ترکیبی از میانگین متحرک اول (Momentum) و مربع میانگین متحرک دوم (RMSprop) استوار است. الگوریتم Adam معمولاً برای بهینهسازی مدلهای یادگیری عمیق استفاده می شود.

- در تابع `__init__`، متغیرهای مربوط به الگوریتم Adam و لایههای شبکه را مقداردهی اولیه می کنیم. برای هر لایه، متغیرهای V و S را با ابعاد مشابه پارامترهای لایه ایجاد می کنیم و آنها را با مقدار صفر مقداردهی اولیه می کنیم.

– تابع `update` برای بهروزرسانی پارامترهای لایه با استفاده از الگوریتم Adam استفاده می شود. در این تابع، مقادیر 'V' و 'S' را با توجه به گرادیانهای ورودی به روز می کنیم. سپس مقادیر اصلاح شده 'V_corrected' و 'S_corrected' را محاسبه می کنیم با توجه به عدد شماره تکرار (epoch) و پارامترهای بتا (beta). در نهایت، پارامترهای لایه را با استفاده از این مقادیر اصلاح شده بهروزرسانی می کنیم و آنها را در لیست 'params' ذخیره می کنیم.

الگوریتم Adam با استفاده از این روش بهینهسازی، میزان یادگیری (learning rate) را برای هر پارامتر به صورت جداگانه تطبیق میدهد و میتواند به سرعت و کارایی بیشتری در بهینهسازی مدلهای یادگیری عمیق منجر شود.

بخش چهارم – توابع هزينه:

- کراس آنتروپی

این کد تابع 'compute' را پیادهسازی می کند تا تابع خطا کراس انتروپی دوتایی را محاسبه کند. در این تابع، ابتدا اندازه بچسایز (تعداد نمونهها در هر بچ) را به صورت 'batch_size' مشخص می کند. سپس تابع خطا را با استفاده از فرمول کراس انتروپی دوتایی محاسبه می کند. نتیجه به صورت یک عدد اسکالر خروجی داده می شود.

- كمترين مربعات خطا

این کلاس شامل دو تابع compute و computeاست. تابع computeبرای محاسبه خطای میانگین batch_size مربعات استفاده می شود. این تابع ابتدا اندازه بچسایز (تعداد نمونه ها در هر بچ) را به صورت محاسبه می کند. محاسبه کرده و سپس خطای میانگین مربعات را با استفاده از فرمول معادله مربعات محاسبه می کند.

تابع backwardنیز مشتق خطای میانگین مربعات را نسبت به پیشبینیها (y_pred) و برچسبهای واقعی (y_true) محاسبه می کند و مقدار مشتق را برمی گرداند.

بخش پنجم – مدل:

```
self.layers names = list(arch.keys())
def is layer(self, layer):
    return isinstance(layer, (ConvYD, MaxPoolYD, FC))
def is activation(self, layer):
    return isinstance(layer, Activation)
    for 1 in range(len(self.layers names)):
        Z = self.model[self.layers names[1]].forward(A)
        tmp.append(Z.copy())
```

```
def backward(self, dAL, tmp, x):
        for 1 in reversed(range(len(self.layers names))):
           grads[self.layers names[1]] = grad
   def update(self, grads):
            if self.is layer(self.model[layer name]) and not
isinstance(self.model[layer name], MaxPoolYD):
```

```
self.layers names), f)
       if shuffling:
   def compute loss(self, X, y, batch size):
```

```
cost += self.criterion.compute(AL, by)
return self.forward(X)[-)]
```

در این کلاس، مدل با استفاده از یک معماری (arch)، تابع هزینه (criterion) و الگوریتم بهینهسازی (optimizer) ساخته میشود. این اطلاعات در کانستراکتور کلاس دریافت میشوند.

- در این کد، توابع و متدهای زیر پیادهسازی شدهاند:
- ۱. 'is_layer(layer)` وظيفه آن بررسي اين است كه آيا ورودي يك لايه است يا نه.
- ris_activation(layer)`.۲ وظیفه آن بررسی این است که آیا لایهای که به عنوان ورودی دریافت میکند، یک تابع فعالسازی است یا نه.
- ۳. (وودی x است و خروجی را برمی گرداند. تنجام مراحل پیشروی شبکه بر روی ورودی x است و خروجی را برمی گرداند.
- ۴. 'backward(dAL, tmp, x)' وظیفه آن انجام مراحل پسروی شبکه بر اساس مشتق هزینه نسبت به خروجی شبکه است و گرادیانهای مدل را برمی گرداند.
 - ۵. `update(grads) وظیفه آن بهروزرسانی پارامترهای مدل بر اساس گرادیانهای محاسبه شده است.
 - ع. 'one_epoch(x, y)` وظیفه آن اجرای یک دوره از آموزش است و هزینه را محاسبه می کند.
 - y save(name) وظیفه آن ذخیره کردن مدل به عنوان یک فایل است.
 - ۸. `load_model(name)` وظیفه آن بارگیری مدل از یک فایل است.
 - 9. `shuffle(m, shuffling)` وظیفه آن ترتیب دادن دادهها را بررسی میکند و در صورت نیاز، ترتیب دادهها را تصادفی میکند.
- batch(X, y, batch_size, index, order)` .۱۰ وظیفه آن انتخاب یک دسته از دادهها است که برای آموزش استفاده می شود.
 - compute_loss(X, y, batch_size)` .۱۱ وظيفه آن محاسبه هزينه بر روى دادهها است.
 - , ۱, shuffling=False, verbose=۳train(X, y, epochs, val=None, batch_size=` .۱۲ save_after=None) وظيفه آن آموزش مدل بر روی دادهها است.
 - ست. $(X)^*$ روی دادهها است. $(X)^*$ روی دادهها است.

در نهایت برای دو تسک داده شده دو مدل تعریف شد که به صورت مجزا در ژوپیتر نوت بوک توضیح داده شده اند.